

intentionem fingentium fecisse permittam. quis enim tempestate nra antiquorū queat cerebrare pectora: & mentes excutere in uitam aliam iā diu a mortali segregatas: & quos habuere sensus elicere esset & de pol diuinū potius q̄ humanum. Veteres quippe relictis litteris suis: nominibus insignitis: in uiam uniuersę carnis abiire: sensusq; ex eis iuxta iudicium post se reliquere nascentium: quorū quot sūt capita: fere tot inueniuntur iudicia: nec mirabile. Videmus enim diuini uoluminis uerba ab ipsa lucida certa ac imobili ueritate prolata: etiam si aliquando tecta sint: tenui figurationis uelo in tot interpretationes distrahi: quot ad illa deuenire lectores. & ob id ī hoc minus pauescēs accedā. Nā & si minus benedixero saltem ad melius dicēdū prudentiorem alterum excitabo: & hoc faciens primo quę ab antiquis audisse potero scribam: inde ubi defecerint: seu minus iudicio meo plene dixerint meam apponam sententiam: et hoc libētissimo faciam animo: ut quibusdam ignarisi atq; fastidiose detestantibus poetas a se minime intellectos appareat eos: & si nō catholicos tāta fuisse prudētia pręditos: ut nil artificiosius huāni ingenii fictione uallatum sit: nec uerborum cultu pulchrius exornatum. Ex quibus patet & liquido eos plurima mundana sapia imbutos fuisse: quę sepiissime carent stomachosi reprehensores eorum: ex quibus enucleationibus pręter artificium fingentium poetarum: & futilium deorum consanguinitates & affinitates explicitas. naturalia quędam uidebis tanto occultata ministerio ut mireris: sic & procerum gesta moresq; nō per oē triuū euagantia. Post hæc quoniam in longe maius uolumen q̄ existimes progredietur opus: oportunū arbitror ut facilius inueies quod exquires: & melius possis retinere quę uelis: illud in partes distingere plures: eosq; nūcupare libros. Quorū uniuscuiusq; principio arborem apponendā censeo: Cuius in radice pater assit propaginis. In ramis uero iuxta degradationis seriem apponere omnem dilatatam propaginem: ut per hanc uideas: de quibus & quo ordine in sequenti libro perquiras. Quos libros etiā debitis compies rubricis distinctos: āpliori sermone pandentibus: quod unico tantū nomine per frondes arboris primo pergeris. Demum duos superaddam libellos. et ī primo quibusdā obiectio nibus ipoesim: et poetas factis respondebo. In secūdo qui totius operis erit ultimus. quaedā quę in me forsan obiciunt amouere conabor. Sane ne omiserim nolo mireris: ut errore meo contigisse putes. ueterum crimen est q̄ sepiissime leges multa scilicet adeo ueritati dissona: et in se ipsa nō nūq̄ discrepantia: ut nedū a philosophis opinata: sed nec a rusticis cogitata putes: sic et pessime temporibus congruentia. Quę quidē et alia si quę sūt a debito uariantia: nō est meae intentionis redarguere: uel aliquo modo corrigere: nisi ad aliquem ordinem sponte sua se fināt redigi. Satis enim mihi erit comperta rescribere: et disputationes philo-